

AKO BY SI SA PREDSTAVILA AKO HEREČKA?

Som Jana Bartošová, bábkoherečka. Od roku 2019 pôsobím v Bábkovom divadle Košického kraja. Vyštudovala som Katedru bábkarskej tvorby na VŠMU a venujem sa aj pedagogickej práci na konzervatóriu.

NA ČO SI POČAS SVOJEJ DOTERAJŠEJ HERECKEJ DRÁHY NAJVIAC HRDÁ?

Keď počujem „herecká dráha“, napadne mi skôr húsenková dráha – raz si hore, raz dole. :))) Najviac ma však teší, keď sa nám podarí vytvoriť živý svet, ktorému detský divák uverí a dospelého prekvapí.

ČO ŤA NA HERECTVE NAJVIAC BAVÍ ALEBO NAPÍŇA?

Kontakt. S kolegom, s divákom aj so sebou. A nepochybne to vzácné TU A TERAZ – spoločný zážitok prítomného okamihu.

ČO SI MYSLÍŠ, ŽE DIVADLO DOKÁŽE POVEDAŤ LUDOM DNES?

Myslím, že divadlo malo v každom období čo povedať konkrétnej generácii aj spoločnosti. Dnes máme možno ešte väčšiu slobodu v tom, ako to robiť. Súčasné divadlo je rozmanité vo forme, vizualite aj spôsobe rozprávania a každý si v ňom môže nájsť niečo, čo k nemu prehovorí, otvorí emóciu alebo otázku.

MÁŠ NEJAKÝ OSOBNÝ RITUÁL PRED PREDSTAVENÍM?

Ranná kávička a rozhovor s kolegyňami a kolegami o kadečom. Nemám nič špeciálne.

KEBY SI NEBOLA HEREČKA, ČÍM BY SI BOLA?

Fúúha... no možno nejaká sprievodkyňa, ale niekde v prírode. Nórsko, Island, Aljaška... Alebo nejaký výskum. To by sa mi páčilo. Ale to už si asi trochu lietam vo svojich predstavách. :)

AKÁ JE TVOJA „SUPERSCHOPNOSŤ“ NA JAVISKU?

Opýtala som sa kolegu Lukáša. Vraj mám „dar zrušiť srandu pri tvorivom procese“. Asi na tom niečo bude. :) Ale možno je mojou superschopnosťou aj všímať si detaily – v situácii, v celku ako takom, ale aj pri animovaní. Všímať si, čo sa deje a čo by možno ešte mohlo fungovať inak.

PREZRAĎ O SEBE NIEČO, ČO BY O TEBE DIVÁCI MOŽNO NEVEDELI.

Mám rada kriminálne seriály a pre seba, tak trochu do šuplíka, si píšem poéziu.